

Uiltjes in de kokerbalk

Begin juni werd ik gebeld door een Henny Fl. Hij heeft al meerdere jaren in een steenuilkast een steenuilpaar in een notenboom. Hij is er enorm gek mee. Als de uilen zich een dag niet laten zien en/of horen is er paniek in de keet. Ergens op een morgen in juni, ik ben de datum even kwijt ging om 7 uur 's morgens de telefoon. Hennie aan te telefoon, er klonk ergens gepiep in de auto, volgens Hennie een steenuiljong. Aangezien hij die ochtend met de auto naar zijn werk moest, was er een probleem. Hij kon het jong niet traceren en vroeg of ik wilde komen kijken. Gelukkig belde hij vroeg, ik had wel even tijd. De overall lag al klaar, hijzelf had nog niet onder de auto kunnen kijken, zijn buik zat hem blijkbaar in de weg.....Eerst onder de motorkap een en ander geïnspecteerd, maar geen steenuil, wel vage geluidjes ergens onder de auto. Dus overall aan en onder de auto. Veel ruimte onder de auto had ik niet dus het was behelpen. Er was niet veel meer te zien dan alleen maar ijzer. Wel kon ik horen dat er een uiltje liep, althans dat lichtvoetige gedrentel klonk me bekend in de oren. Mijn conclusie was dat er een uiltje in de carrosserie van de auto zat, maar hoe kom je daarbij. Wat gevoeld met de hand, en ja hoor een rond gat van ongeveer rond 75mm in de kokerbalk. Ik besloot met een flexibele slang in een van de gaten te gaan porren in de hoop dat de uil naar het andere gat zou drementelen. Dat lukte deels, heel af en toe voelde ik wat veertjes, maar bij aanraking hipte hij weer weg. Uiteindelijk lukte het me om met duim en wijsvinger een pootje te pakken, tja en dan natuurlijk niet meer loslaten. Gelukkig zijn steenuiltje geen broze vogeltjes en kunnen ze tegen een stootje. Na het diertje er te hebben "uitgetrokken" voelde ik me super!! Het diertje teruggezet in de kast en met een goed gevoel huiswaarts gekeerd. De volgende ochtend ging de telefoon opnieuw, er zat weer een uiltje in de kokerbalk, of ik weer wilde komen. Zijn handen waren toch te dik?, voor Hennie een degelijk excuus om geen actie te hoeven ondernemen. Ik er weer heen en het hele circus ging weer van voren af aan.En

vrolijk van werd. Zijn auto stond weer achter het huis i.p.v. voor het huis, dus niet volgens

jewel hoor:
hetzelfde uiltje. Na Henny geadviseerd te hebben om de auto voor het huis 14 te parkeren opnieuw met een voldaan gevoel naar huis. Echter de volgende ochtend ging de telefoon opnieuw, of ik weer wilde komen. Je kunt je voorstellen dat ik daar niet echt heel

afspraak.....Maar Hennie kan bij mij heel wat maken en breken, dus ik weer onder de auto. En jawel hoor weer een uiltje, echter met een ander ringnummer. Dat wekte bij mij enige argwaan, uiltjes weten elkaar door contact- en bedelgeluidjes te vinden dus misschien zou de eerste uil ook

weer in de kokerbalk.

En bingo! Ook steenuil nummer uno zat weer in de kokerbalk. Mijn polsen waren er na 3 ochtenden gefriemel in de kokerbalk niet mooier op geworden en ik adviseerde Hennie om de auto toch echt aan de andere

kant van huis te parkeren. De volgende ochtend de telefoon opnemen hoefde hij niet op te rekenen.

De volgende middag ging de telefoon, Hennie aan de lijn.....Grapje aan de andere kant van de lijn, een lichte vloek met een vrolijke ondertoon liet ik me ontvallen.

Achteraf heb ik me toch afgevraagd hoe het mogelijk is dat de uiltjes zo makkelijk in zo'n klein gaatje kunnen springen en deze weten te vinden. Kennelijk is de aantrekkingskracht voor kleine gaatjes en holtes heel groot waardoor ze het toch lukt. De kans is ook groot de uil(en) een lift hebben gehad, oncomfortabel zal het niet geweest zijn, gewoon blijven zitten.

Hans Grooters